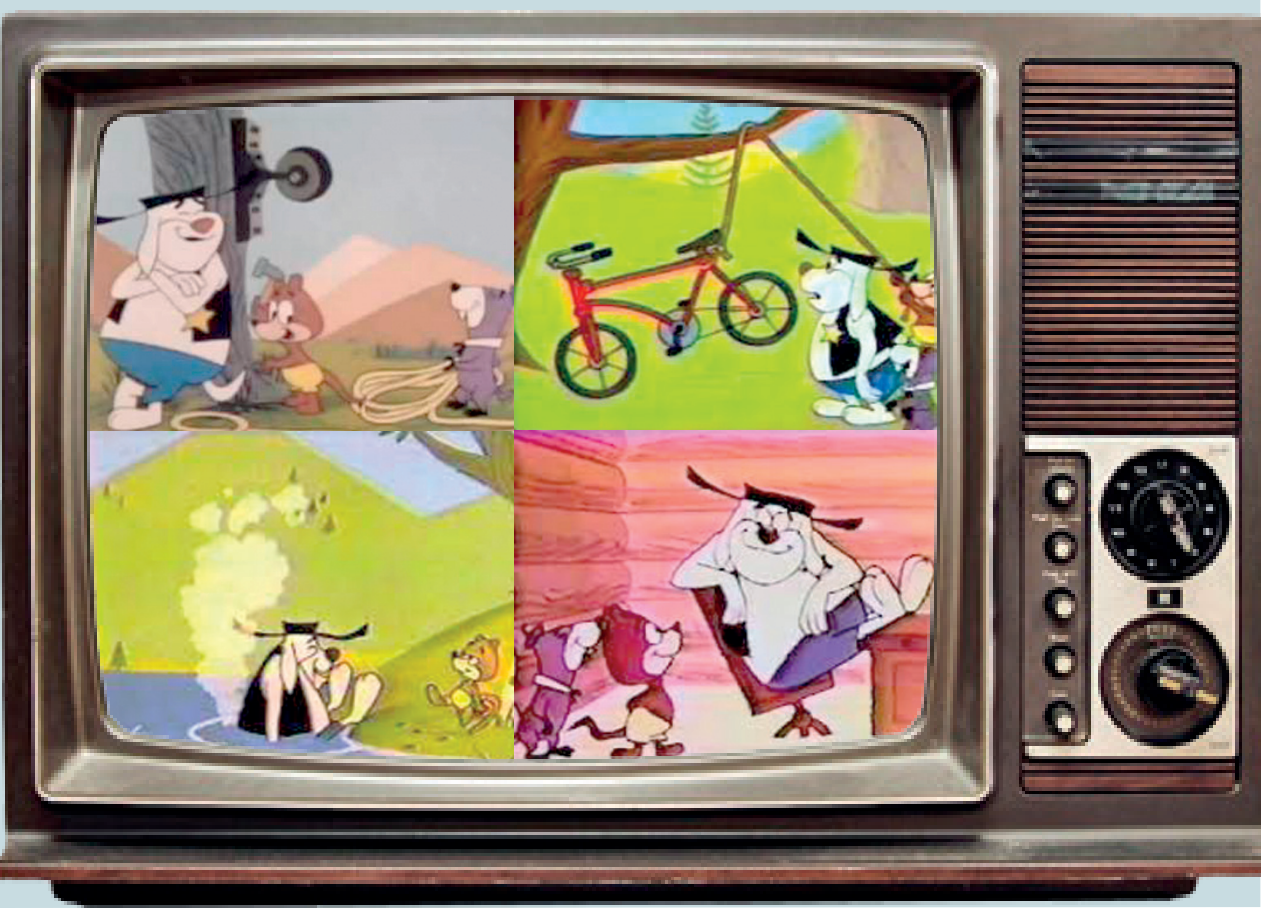

فرسان شمالی	روزنامه خراسان شمالی، گروه چهارم نشریات روزنامه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی خراسان شمالی یکشنبه ۲۷ شهریور ۱۴۰۱ صفر ۱۴۴۴، شماره ۳۸۰۲	صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان مدیرعامل: رضا خوراکیان دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید ساداتی(سازمان آب) پلاک ۲۰۰۰۹۹۹ چاپ: شهر چاپ خراسان	صندوق پستی: ۹۱۷۳۵-۵۱۱ تلفن: ۰۵۱-۳۷۶۳۲۰۰۰ نمایر دبیر خانه: ۰۵۱-۳۷۶۲۲۳۹۵ دفتر مرکزی پدیرش اکهی: ۳۲۳۲۹۷۴۴	آدرس: بخنورد، خیابان امام خمینی(را)، بین میدان فردوسی و مادر، جنب درمانگاه، عاتم (الینیا)ص) تلفن اشتراک: ۳۲۳۲۹۷۴۲ دفتر مرکزی پدیرش اکهی: ۳۲۳۲۹۷۴۴	سینما و تلویزیون
--------------------	---	--	--	---	-------------------------

<p>می‌تواند حتی یک تنه، بار یک سریال یا یک فیلم سینمایی را به دوش بکشد، چه بسا که در قسمت‌های آغازین و قبل از حضور بازیگران پرسابقه و ستاره‌هایی مثل «پیروزفر»، «طباطبایی» و «کریمی»، «شادمان» توانست عیار خودش را نشان دهد. «پارسا پیروزفر»، بازیگر کم‌کار و گزیده‌کاری است که با «یاغی» اولین تجربه حضورش را در شبکه نمایش خانگی رقم زده است. او شخصیتی به‌شدت کاریزمانتیک به نقش «بهمن» بخشیده است که با نگاه‌های نافذش بر مرموز بودن این شخصیت می‌افزاید. «طناز طباطبایی»، «امیر جعفری» و «مهدی حسینی‌نیا» نیز هر کدام در ایفای نقش خود موفق عمل کرده‌اند.</p> <p>«حسینی‌نیا» پس از بازی درخشان در سریال «می‌خواهم زنده بمانم»، نقش «رحمان» را در سریال «یاغی» بازی می‌کند. او در این سریال به دلیل گذشته تلخ خود، نسبت به همه بدبین است و این شک و بددلی در رفتار او به خوبی به چشم می‌خورد و شخصیت مرموز و پیچیده‌ای است که به خوبی توجه مخاطب را جلب و واقع سرنوشت او برای تماشاگر اهمیت پیدا بازی خوب و کنترل شده «حسینی‌نیا» از نقاط سریال «یاغی» است. حضور او با گریمی متفاوت، گرفته و در قالب شخصیتی ساکت و مرموز، از ابتدا کنجکاوی زیادی را برای مخاطب ایجاد می‌داند او قرار است نقش مهمی در روند داشته باشد. بازی در سکوت او نیز نقش مهمی در باورپذیری نقش داشته و به خوبی توانسته است احوالات شخصی کاراکتر و پررمز و راز بودن او را به تصویر بکشد.</p> <p>اما حضور کوتاه «نیکی کریمی» در این سریال، واکنش‌های مختلفی را به همراه داشت. «شما» را می‌توان نقشی متفاوت در کارنامه «کریمی» دانست که گریم خوب و ظاهر متفاوت نیز به چشمگیر شدن نقش اش، کمک زیادی کرده بود. اما به نظر می‌رسد «کریمی» با گذشته خود نتوانسته است در ایفای این نقش چندان موفق</p>	<p>باشد. «آبان عسکری»، همسر «محمد کارت» و بازیگر نقش «عاطی»، از دیگر بازیگران اصلی «یاغی» است که با وجود بازی استاندارد و قابل قبول، نتوانسته است در حد و اندازه‌های دیگر بازیگران این مجموعه ظاهر شود.</p> <p>درباره سریال</p> <p>اولین برگ برنده سریال، فیلم‌نامه هدفمند آن است که شخصیت‌ها و موقعیت‌هایی را ساخته است که به موقع از آن‌ها برای روایت داستان استفاده می‌شود. مثلاً به ابتدای سریال توجه کنید و سرقت ابزارهایی که به برق‌ها و کابل‌ها و سیم‌ها ربط دارد که بعد در قسمت‌های آتی به آن رجاع داده می‌شود؛ مثل سکاس‌های طولانی پیدا کردن کسی که خانه «بهمن» (پارسا پیروزفر) را زیر نظر دارد توسط «اسی فلک» (امیر جعفری) و همراهانش. نمونه‌های متعددی شبیه به این وجود دارد که در فیلم‌نامه، جایی قرار داده و بعد در پیشبرد درام به خوبی از آن‌ها استفاده شده است.</p> <p>در «نوع یعنی «بهمن»»، «طلا» و از همه مهم‌تر «جاوید»، سعی شده است که نه سفید مطلق ترسیم شوند بلکه آدم‌هایی هستند که بیننده می‌تواند با کنش‌ها و واکنش‌های آن‌ها همذات‌پنداری کند و این همذات‌خاکستری شخصیت‌ها، مهم‌ترین نقطه قوت فیلم‌نامه است، به طوری که از فریادها و نوحاهای «جاوید» تا تیزهوشی‌ها و ترس‌های «طلا»، از زبان و لحن سرد و تند و تیز خواهر «جاوید» تا نان به نرخ روز خوری «اسی فلک»، را به خوبی لمس می‌کنیم، در غربت تنها رها شده و هنگام حضور در کشورش هم تنهاست. «اسی فلک» هم در نظر می‌گیرد. «یاغی» سریال خوش‌ساخت و استانداردی است که با اقبال خوب مخاطبان روبه‌رو شده و بار دیگر بر استعداد و نبوغ کارگردانی جوان صحنه می‌گذارد که می‌تواند آینده‌ای درخشان‌تر داشته باشد؛ سریالی که به خوبی در آن شاهد سکاس‌های سیاه، سفید و خاکستری هستیم.</p>	<p>گروه سینما و تلویزیون- سریال پرطرفدار «یاغی» به کارگردانی «محمد کارت» و با نگاهی آزاد به رمان «سالتو» نوشته «مهدی افروزمنش»، توسط «محمد کارت»، «پدرام پورامیری» و «حسین دوماری» به نگارش درآمده است. «یاغی» از بهار ۱۴۰۱ در شبکه نمایش خانگی شروع به پخش کرد و ۱۹ قسمت آن تاکنون پخش شده است و پنج شنبه این هفته، آخرین قسمت آن پخش خواهد شد.</p> <p>این سریال داستان زندگی سخت و پرچالش پرسروانی را روایت می‌کند که از بدو تولد با مشکلات متعددی دست و پنجه نرم کرده و حالا در اوج جوانی، گویا زندگی روی خوش خود را به او نشان می‌دهد. شانس بزرگ نقش اول سریال که کشتی گیر است، مقدمه چالش‌های جدید است.</p> <p>درباره کارگردان</p> <p>«محمد کارت» متولد سال ۱۳۶۵ در شیراز، فارغ‌التحصیل هنرستان هنرهای نمایشی و عضو خانه سینمای ایران است. اغلب ساخته‌های او در مجامع مختلف سینمایی مورد استقبال تماشاگران، منتقدان و داوران جشنواره‌ها قرار گرفته است و از فیلم‌سازان جوان مطرح چند سال اخیر به‌شمار می‌رود. «کارت» ساخت ۸ مستند از جمله «دره‌بین»، «سمفونی مرگ»، «آوانتاژ» و «پبله» را در کارنامه خود به ثبت رسانده و جوایزی همچون تندیس ویژه‌داوران یازدهمین جشنواره بین‌المللی سینما حقیقت و تندیس بهترین کارگردانی فیلم‌های بلند از دهمین جشنواره بین‌المللی سینما حقیقت را برای ساخت این مستندها از آن خود کرده است.</p> <p>او همچنین بازیگری را با ایفای نقش در آثاری همچون «نسبت خونی»، «عصبانی نیستم»، «چه خوبه که برگشتی» و «بوسیدن روی ماه» تجربه کرده است.</p> <p>«شای پروانه» نخستین ساخته سینمایی «کارت» در مقام کارگردان است که سیم‌رغ بلورین بهترین فیلم از نگاه تماشاگران را از سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر به دست آورد. «یاغی» نخستین تجربه سریال‌سازی این کارگردان جوان به‌شمار می‌رود.</p> <p>درباره بازیگران</p> <p>یکی از ویژگی‌های «یاغی» ترکیب بازیگران آن است. «پارسا پیروزفر»، «علی شادمان»، «طناز طباطبایی»، «امیر جعفری»، «نیکی کریمی»، «آبان عسکری»، «مهدی حسینی‌نیا»، «مه‌لقا باقری»، «الیکا ناصری»، «عباس جمشیدی‌فر» و «جواد خواجوی» نقش‌های اصلی این سریال را برعهده دارند. از نکات قابل‌توجه این مجموعه، آن است که حتی بازیگران فرعی و بعضاً هنرورها هم بسیار درخشان و قابل قبول ظاهر شده‌اند.</p> <p>«علی شادمان» که حالا رفته‌رفته به بازیگری مهم در ایران تبدیل می‌شود، به‌خوبی از پس ایفای نقش جوان جنوب شهری و حاشیه‌نشین برآمده است. از تلاش این بازیگر در پرورش اندام و یادگرفتن اصول ورزش کشتی برای درآوردن صحنه‌های رقابت نیز نباید گذشت که بسیار ستودنی است.</p> <p>«شادمان» سعی کرده در میمیک صورت و نوع نگاه کردن و پلک زدن و بغض کردن و استفاده به جا از زبان بدن، مثل لفظاتی که به نشانه اضطراب و بلاتکلیفی، دست روی موهایش می‌کشد، تفاوت و خلاقیت ایجاد کند. او نشان می‌دهد که حالا دیگر</p>
--	---	--

بهترین انیمیشن‌های جهان	<p>در ادامه معرفی بهترین انیمیشن‌های جهان به یکی از عجیب و غریب‌ترین و البته بانمک‌ترین انیمیشن‌ها می‌رسیم که در سال ۲۰۱۶ توسط استودیوی «پارامونت پیکچرز» ساخته شد. انیمیشن «رنگو» یکی از سرگرم‌کننده‌ترین آثار این فهرست است که شما می‌توانید از تماشای آن لذت ببرید. این انیمیشن محصول سال ۲۰۱۱ با زمینه اکشن کمدی و وسترن، به نویسندگی «جان لوگان» و به کارگردانی «گور وربینسکی» است. انیمیشن «رنگو» بسیار مورد تقدیر قرار گرفت و یک موفقیت تجاری به‌شمار می‌رفت و همچنین جایزه اسکار بهترین فیلم پویانمایی را کسب کرد. در نسخه اصلی این انیمیشن، «جانی دپ» در نقش «رنگو» سخن می‌گوید. پس از این که «جانی دپ» و «گور وربینسکی»، پروژه «دزدان دریایی کارائیب» را به پایان رساندند، برای صداگذاری کاراکترهای «رنگو» وارد استودیوی پارامونت شدند و یک کاراکتر رویایی و به یاد ماندنی را خلق کردند. داستان این انیمیشن در مورد آفتاب‌پرستی خانگی است که در شهری بیابانی آواره و کاملاً اتفاقی ناجی شهر و به چهره محبوب اهالی آن شهر تبدیل می‌شود. پس از این ماجرا، این آفتاب‌پرست، نام «رنگو» را برای خود انتخاب می‌کند. حالات نقاشی و گرافیکی رنگو یکی از بهترین نمونه‌ها در میان انیمیشن‌هاست و نمونه کاملاً جدید و متفاوتی را به بیننده نمایش می‌دهد.</p> <p>این انیمیشن با بودجه‌ای بیش از ۱۳۵ میلیون دلار ساخته شد و در نهایت توانست چیزی بیش از ۲۴۵ میلیون دلار فروش داشته باشد که از حیث تجاری، یک پروژه نسبتاً موفق محسوب می‌شود.</p>
--------------------------------	--

خاطره بازی	<p>در این شماره از صفحه سینما و تلویزیون سراغ کارتون معروف «دیبوتی داگ» که در ایران به «معاون کلانتر» معروف بود و یکی از محبوب‌ترین انیمیشن‌های تاریخ تلویزیون است، رفتیم.</p> <p>کاراکتر دیبوتی داگ (همان معاون کلانتر خودمان) را شرکت «تریتونز کارتون» ایجاد کرد. سری‌های کوتاه مدت تلویزیونی‌اش (هر اپیزود ۷ دقیقه) تهیه شد و از اوایل ۱۹۶۰، چهار اپیزود از آن‌ها در یک نمایش تلویزیونی نیم‌ساعته پخش می‌شد.</p> <p>آن صحنه مشهور از کارتون معاون کلانتر که «ماسکی» و «وینس» معاون کلانتر را زورکی روی سن نمایش می‌کشاند و ما خیال می‌کردیم تیتراژ است، در واقع ربط‌دهنده اپیزودها به هم بود. دیبوتی داگ، اوایل دهه ۱۳۵۰ در ایران دوبله شد و تلویزیون این کارتون را بارها در دهه ۶۰ و پس از آن با نام معاون کلانتر پخش کرد.</p> <p>دیبوتی داگ، یادآور کاراکترهای وسترن بود. همه امور زندگی معاون در زندان کلانتری می‌گذرد. در نسخه اصلی، «دیتون آلن»، کم‌دین و صدایشه مشهور، با لهجه و گویش غلیظ ایالت‌های جنوبی آمریکا به جای دیبوتی داگ حرف می‌زد.</p> <p>ماسکی (موش آبی) و وینس (موش حفار)، دوستان معاون کلانتر هستند و بیشتر ماجراهای کارتون، سر و کله زدن‌های آن‌ها با یکدیگر است. ماسکی و وینس در تنبلی لنگه ندارند و نهایت فعالیت‌شان ماهی‌گیری در کنار رودخانه است! گاهی کلانتر به معاونش دستور می‌داد که آن دورا به مدرسه برگرداند تا تکالیف‌شان را انجام دهند اما همچنان به اذیت کردن معاون ادامه می‌دهند.</p> <p>نقش معاون کلانتر با صدای «ایرج رضایی» از تپ‌های معروفی شد که هنوز هم در حافظه خیلی‌ها باقی مانده، کاراکتری که مرتب از ماسکی و یک موش کور رودست می‌خورد. نقش ماسکی را «مینو غزنوی» می‌گفت و «مهدی آژیر» به جای موش کور حرف می‌زد. به جای کلانتر هم «عباس سعیدی» حرف می‌زد. مدیریت دوبلاژ معاون کلانتر را «ناصر ممدوح» انجام داد. عنوان بندی پایانی این کارتون را یادتان هست که چطور ماسکی معاون کلانتر را سرکار می‌گذاشت و پرده نمایش را وقتی او داشت خودش را معرفی می‌کرد، می‌کشید!</p>
-------------------	--